

PÉK PÁL

Karddal mikor összefektetsz

*„Ha belyesen teszel, miért nem
emeled fel a fejed?”*

Ter. 4. 6.

*Takard el, Uram, homlokom!
A bélyeg messze süit – –
Menekvő árnyam ott iszkol,
hol Ábel mindenütt.*

*Szél kutyáit uszítja rám,
s gyanútlan pagonyban
jövendőmet romjaimmal
egyhalomba hordja.*

*Hitesektől szeret el a
boldogtalan század – –
Uram, én többé nem viszem
kettős kótábládat.*

*Karddal pedig összefektetsz.
Utolsó futásom
őrzöm most, mint gyantacseppbe
forradt királyságom,*

*s baltafényű hajnalt, hogyha
karámod jubászít – –
S földed ahogy befogad, hisz
mennyed úgyse számít,*

*bányódva is megértem, hogy
mögöttem a menedék:
áldozatom füstje, amit
megőriz egy üres ég.*

